

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

⑳ Numer zgłoszenia: 276983

⑤① IntCl⁵:
A61F 2/30

㉑ Data zgłoszenia: 30.12.1988

CZYTELNIA
OGÓLNA

⑤④

Przesuwny wszczep kostny

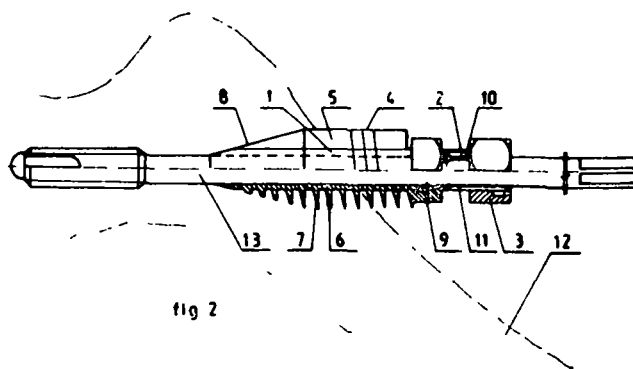
④③ Zgłoszenie ogłoszono:
09.07.1990 BUP 14/90

④⑤ O udzieleniu patentu ogłoszono:
29.01.1993 WUP 01/93

⑦③ Uprawniony z patentu:
Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego,
Gliwice, PL

⑦② Twórcy wynalazku:
Zygmunt Rafalski, Katowice, PL
Zbigniew Girek, Racibórz, PL
Stanisław Konzal, Racibórz, PL
Józef Koziarski, Siedliska, PL

⑤⑦ Przesuwny wszczep kostny, **znamienny tym**, że jego nasada (1) w postaci tulei ma na zewnętrznej powierzchni bocznej (4) niesymetryczny gwint (5), korzystnie o pogłębionym zarysie trójkąta prostokątnego (6) zwróconego swą przeciwprostokątną (7) do końcówki (8), wyposażonej w stożek ścięty, ułatwiający wprowadzenie wszczepu w kość, a druga końcówka nasady (1) wyposażona jest w zgrubienie (9) o zarysie sześciokąta foremego i w podłużne przecięcia (10) oraz gwint (11) do nakręcania nakrętki (3).

Przesuwny wszczep kostny

Zastrzeżenie patentowe

Przesuwny wszczep kostny, **znamienny tym**, że jego nasada (1) w postaci tulei ma na zewnętrznej powierzchni bocznej (4) niesymetryczny gwint (5), korzystnie o pogłębionym zarysie trójkąta prostokątnego (6) zwróconego swą przeciwprostokątną (7) do końcówki (8), wyposażonej w stożek ścięty, ułatwiający wprowadzenie wszczepu w kość, a druga końcówka nasady (1) wyposażona jest w zgrubienie (9) o zarysie sześciokąta foremego i w podłużne przecięcia (10) oraz gwint (11) do nakręcania nakrętki (3).

* * *

Przedmiotem wynalazku jest przesuwny wszczep kostny mający zastosowanie w ortopedii i traumatologii, zwłaszcza przy wykorzystywaniu stabilizacji zewnętrznej.

Istnieją przypadki luzowania się w kości wprowadzonych do niej wszczepów z gwintem spongiostycznym. Występują one przede wszystkim wtedy, gdy tkanka kostna jest zbyt miękka, np. w okolicach przynasad kości długich.

Nie jest znane urządzenie rozwiązujące ten problem. W takich przypadkach, zwykle wykręcano wszczep z miejsca jego luźnego osadzenia i wkręcano go w inne, bardziej odpowiednie. Jeśli było to możliwe wprowadzano wszczep w miejsce o mniejszej porowatości. W przypadku dużych ubytków trzonu kości długich, niestety nie zawsze jest to możliwe ze względu na krótkość ich przynasad. Powtórne wprowadzenie wszczepu dodatkowo traumatyzowało kość w innym miejscu.

Przesuwny wszczep, według wynalazku, charakteryzuje się tym, że jego nasada w postaci tulei ma na zewnętrznej powierzchni bocznej niesymetryczny gwint, korzystnie o pogłębionym zarysie trójkąta prostokątnego, zwróconego swą przeciwprostokątną do końcówki, wyposażonej w stożek ścięty, ułatwiający wprowadzenie wszczepu w kość. Druga końcówka nasady wyposażona jest w zgrubienie o zarysie sześciokąta foremego i w podłużne przecięcia oraz gwint do nakręcania nakrętki.

Przedmiot wynalazku pokazano w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia nasadę przesuwnej kostki w półwidoku i półprzekroju osiowym, fig. 2 - przesuwny wszczep kostny zamocowany na wszczepie wprowadzonym w bliższy koniec kości udowej.

Przesuwny wszczep kostny składa się z nasady 1 i nałożonej na jej rozcięty, gwintowany koniec 2 nakrętki 3. Nasada w postaci tulei ma na zewnętrznej powierzchni bocznej 4 niesymetryczny gwint 5, korzystnie o pogłębionym zarysie trójkąta prostokątnego 6 zwróconego swą przeciwprostokątną 7 do końcówki 8, wyposażonej w stożek ścięty, ułatwiający wprowadzenie wszczepu w kość. Druga końcówka nasady 1 wyposażona jest w zgrubienie 9 o zarysie sześciokąta foremego i w podłużne przecięcia 10 oraz gwint 11 do nakręcania nakrętki 3.

Przesuwny wszczep kostny, według wynalazku, mocuje się w kości 12 poprzez nałożenie go na uprzednio wprowadzony, obluźniany wszczep 13, wkręcenie nasady 1 w kość 12 i zablokowanie jej na wszczepie 13 nakrętką 3.

